

לתוכם שהציונים הם
וריהם, במחילה, בחיות
והנה ראה הקב"ה
יהם את ה"ציוני היר-
מה" ליו' קא בשעתם. בנראה, שו-

וועכשו ירשני נא היד"ר וואל-
טיאן לפנות למעלתו בשאלת קט-
ונלויה בעניין פרטיו לכאורה שיש
בכ"ז ערך צבורי חשוב.
האם לא הניע הזמן, אהרי היו
כבר שנתיים ימים בירושלם עייח-
בתור סנן המנהל של קרן הקיטמת בע-
רנו להסיק את השלט הנ-
מ. נ. י. Wallstein Dr. הפתנוכו
להתפארה על פתח ביתו ברוחיב חננ-
אים, שכיתוי לראות תמול בעי-
במקרת?

סכלומר יהודי חיבר,
בריקה יפה ולא מצאו
אל-חמדוללה !...
„הארץ“ שמח על
צא שלל רב, יצא מכ-
לחפליין את גודלו של
יצא וכינה את החכ-
ונדולים שקבעו בישראל
וגרב לפחויפוסרים יוסט-
ר וע"י כדר זכה לשם
הארץ".

נפל בעל „שלשת

ויהי יהיריו חיבר לא
ירק אותו כלל מפני
קד על פניו את סימני
ה" שלו...
לו סמוך ראשו כי
שלנו במלון יוז נתאס-
זה עם ה"תיר" שלנו

דרוֹן "חָנוֹן" וַנְאָתָה וּרְדוּ !
בָּעִינִים וּשְׁלָמָךְ אֶחָד
וְעֲבֵשָׂיו רָק עַד מִעֵשָׂה אֶחָד
שֶׁל דָּרוֹן וְעַכְשֵׂיו רָק עַד מִעֵשָׂה אֶחָד
בָּעִילִי וּנְבוּכָת מִזְרָחָם
הַמְּמֻמָּלֵךְ וְעַבְדֵּל הַמְּמֻמָּלֵךְ
טִימָן : אֶדְרָבָתָה, יְכָה יוֹסֵי אֶת יוֹסֵי !

הרב על "יהודי חבר".
הסופר ה"משולש" הוא שהוא
כנראה מאמין לכל דבר, הרבה לספר
את החזרושים והונראות והכפלאות
שנתנו ע"י העזיר בדריך נסיעתו הנפי-
לאה (שלא הייתה ולא נבראה כמוכן)
לארכוזות הקדש פטש כמו בינויו ה-3
הארץ" מודמשק ועד צבינו לקרה
הערכה נ פ 5 א ה מאחד הסופרים
ה ג א ז נ ים שלחמן, בעל שלשה
"איןיציאלים" א. י. ב. ע"א הרצתה בן
השטועה הוא כ-
ליו ממש, ובכדי
תירנו זה הצע-
מיים והחוקרם
והשווה את-
הלווי וברוננד נ-
גדול בכל עמי

בשעתו מעבר לסמברטיוון. ואולם התהיר שלנו הרחיק את עדותנו עד שספר בהרי צאתו מעשה נורא באמת שכמעט אי אפשר היה להאמין באיכותו אלמלא לא שמענו אותו מפיו הקרווש. יהודיה היה בר אחיהם, היהודים האדמנונים' של שלום עליכם שמענו מרוחק את שטעם של 'הציונים' ואולם לא רואו אותם מימי הארץ בין זיליה בעל הנון, — דלאר

על הסגנון העברי של הריבויוני
על הידיעות-המודיקות באדרה
וביחור על תרגומים המוצלחים
אורותם מינן ובין בילויים. בול
שפונדנט זה יקרו ב"ה תמיד
!... *

במקרים "המסיתים" (עיון שעיריו רוננים של עומות) או "קפיטולא שנעשו אצלם ל"שלטון זרים" ועל הפנינים המדריניות והגיאוגרפיה והכל כתוב ברוח של בקרות "מי ובטון" היוון, בראשו לעתון ח' (עיון מה שכתבו הם עצמם ב-*"כל א"י"* דף 11—105).

אבל, לא זה העקר — ב contingent על הsofar, שככל הביקורת "ונת" היו לא באה אלא משום שהמי־ על בית החולמים של המיס־

שאנו מדברים בעתו הганון גם בנסיבות ובנסיבות הפט.

היה המתרגם האנגלוי של "כל ישראל ישב תחת שטח הארץ"? — מהרשים ומחוריין ייצאו. ורока בעתוון "להגנון וההופעה (8 אונומט) בקבוק" מאת אחד העורכים, שע-ז"י לא ראה את "כל ארץ" כרשותם של תושבי הארץ!...

אורח ישר כלומר : 2345. נסים פאל חילת בעפרו או בקילוטס ויניחו את הרבר לאחר הベルט או עט אצט הרכבי ציינר בירן שבת קדרש או למחזרתו אחר הקונגל בהשbon הנימטריא שלנו לא ישמשו לכוון

<p>יון בירוש ואול הקדושים ביד ממך וחמתו... רת "מתו... שתחה בע ישראל".</p>	<p>מתו... ובכ"ז איו פקשיין על "יריעות מדוקיקות" הבאות בעתו הננו. מי שא- מר לשמן שידליך יאמר לhocmo וידלק, ומי שראה פעם את טגורה על הכרמל במקומות לר' מרדכי בן-הילל הכהן, בידוע, יכול לראות גם את מר סינקלר בשפט או בפָרֵן אֶרְם בפָקּוֹם בִּיתִיחּוֹלִים דָנִ-</p>	<p>לא "נצח" משיב לו ד הי' ור' אלטידי ול- שו בליל</p>
---	--	--

מבעד למסודה (שיעורים בהסתכלות)

שאינו מאמין גדול בנימטרן
 לא אמר נואש — יהורי
 בעל הלוחות שלנו ! — ח-
 טהו את ה„לוח“ שלו (אנ-
 תם כבר את ה„לוח“ החוש-
 דרף בו קצת חורה לי בא-
 מתו רצחון :
 — ועכשו מה יגיד ר-
 נא. ראה ! בשבת זו יש לנו
 תצא“, רכו מכוא ליציאתנו
 אח“ב יש פרשת „כבי הבו“
 וליכא מי
 ד לא
 ביאו באוי
 מא או בני
 רראיות —
 פילו נסי
 לו ש לא
 בס מירשלם.
 והוא ראייה : בעל הנימטריאות
 קרא את ה„פשת לאד“ של „י“.
 מטרו ברادر היום „כארץ ישראל

לום, ואחריה: "נצחם של יוסין — והזרה?" מיד מצא עלי מטריא שלטה. צא וחשוב — הוא אופר לי התהוב ובקיפת האכבעית למכנין שבע עפums סטורים (בנד שבע עס, "התוכות" לשלטונו בעיה"ק) הם עליים ביהר לפרק 2345, במנין: פעלים, "ין קרייסון" (ומן של

מבעד למסודה

